

SLOVENSKI NAROD.

Jubnja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pri delu.

— Na Dunaju, 17. avgusta.

Okolnosti kažejo, da je vlada naposled vendar našla podlago, na kateri hoče poskusiti češko-nemško spravo. Danes, 17. t. m., se je pod predsedstvom ministerskega predsednika grofa Badenija sešel ministerski svet, katerega so se udeležili vsi ministri.

Zatrjuje se, da se je pri tem posvetovanju določil modus procedendi za nadaljnje postopanje vlade glede češko-nemške sprave, in v poučenih krogih se tudi govori, da pozove vlada še tekom tega tedna ali najkasneje tekom prihodnjega tedna obe stranki, kateri si na Češkem nasprotujeta, češko in nemško stranko, naj imenujeta svoje delegate za pravne konference, katerim predloži vlada svoje predloge za spravo mej Čehi in Nemci. Vlada se je torej lotila dela.

Vsebina teh predlogov je že znana. Ako se na konferenci doseže mej nemškimi in češkimi zastopniki porazumljenje glede teh predlog, potem skliče vlada brez odlašanja češki deželni zbor, da odobri te predloge in jim da zakonito veljavnost.

Vlada je dala po listih izrečno konstatovati, da pri teh konferencah ne gre za nikako „spravo“, nego le za „posvetovanje“ zastopnikov obeh na Češkem bivaajočih narodov o predlogah, katerih sestavo in predložitev je bil češki deželni zbor izrečno zahteval od vlade. Ta vladna izjava ima samo namen, omogočiti tako zastopnikom češkega kakor nemškega naroda udeležbo pri teh konferencah, katere pa bodo po svojem značaju in po vprašanjih, s katerimi se bodo bavili udeležencem, prave pravcate pravne konference.

Čehi niso zadovoljni z vladnimi predlogami, kakor jih je objavila najprej „Neue Freie Presse“. Češki listi oglašajo proti njim načelne in formalne ugovore in ni najmanjšega dvoma, da se češki zastopniki nikakor ne sprijaznijo z vsemi nasvetovanimi določbami, ampak da bodo zahtevali korenitih prememb. Načeloma pa češke stranke niso proti pravnim konferencam in se jih udeležijo.

Drugče je pa z Nemci! „Neue Freie Presse“ je sicer vladne predloge hudo razmesarila, naposled

pa naredila grofu Badeniju globok poklon, povdarjaje, da vzprejme nemški narod tudi od njega pravičnost. „Neue Fr. Presse“ je bila iz prva zadovoljna z vladnimi predlogami, ali njena zadovoljnost se je hitro razkadila, in zdaj se z drugimi nemškoliberalnimi in nemškonacionalnimi listi vred z vso srditostjo zaganja v vladne predloge in se ustavlja nasvetovanim konferencam, ključ, da mora vlada prej preklicati jezikovne naredbe, sicer je vse nje prizadevanje glede sprave brezuspešno.

Nemškoliberalna stranka pač ni več neodvisna, ampak se mora, četudi težkega srca, pokoravati ukazom Schönererjevim, kateri se ustavlja vsem pogajanjem in vsaki spravi, ter grozi z uničenjem vsem in vsakemu, kdor bi se ne ravnal po njegovih načelih, a večina nemškega naroda na Češkem je danes v Schönererjevem taboru.

V vladnih krogih se sodi, da se konferenca gotovo posreči, vsaj v toliko, da se je udeležijo češki in nemški zastopniki, ker je vlada izjavila, da to ne bo „pravna“ konferenca, ampak le preprosto posvetovanje, kateremu tudi Schönerer ne more nič ugovarjati; isti krogi pa dvomijo, da bodo konference imele ugoden uspeh, da se doseže porazumljenje. To veruje in upa jedino le optimistični grof Badeni.

V Ljubljani, 18. avgusta.

Nižje Avstrijsko postaja slovansko. „Leipz. N. Nachr.“ prinašajo članek, v katerem citamo: Dunaj ima že danes nekaj tisočev Čehov več, nego jih ima zlata slovanska Praga. Kdor je pregledoval volilne listine v zadnjih letih, vidi, da je čim dlje manj meščanov, uradnikov, delavcev i. dr. z nemškimi priimki, ki se umikajo slovanskemu navalu. Reka slovanskega naseljenja pa se ne izliva samo preko Dunaja, ampak tudi preko vse Nižje Avstrijske. Zlasti v veliki nevarnosti, da postane cel slovenski, je oni del, ki meji na slovaški kos Ogerske in del, ki je zagoden mej Češko in Moravsko. Okrajji okoli Litschana, Doberberga, Waldviertela so skoro že čisto češki. Tudi v Zwettlu je že mnogo Čehov, tako se tudi mnoge češke rodbine v Gmündu, Schremsu, Waidhofenu in Grossaunu. V

Gmündu imajo že češko šolo in tudi v Grossaunu jo menda skoro dobé. V nekaterih okrajih so Čehi že v obč. zastopu. Nevarnost, da postane Nižje Avstrijsko res kmalu češko, je zato prav velika. Čeh ni več le komična figura v — operetah, nego igra že važno ulogo.

Italijani v krški škofiji fanatično agitujejo proti slovanski liturgiji. V Nerezinah vztraja župnik otrokom krst po latinskem obredu, ker obstaja ondi že od nekdaj staroslovenski obred. Krški škof odgovarja na vse pritožbe, da ne more storiti ničesar drugzega, nego pridržati stare predpise. To pa nerezinskim Italijanom noče iti v glavo, zato so se odločili uporabiti vsa sredstva, da odpravijo sovraženi staroslovenski obred. Zato pisarijo v Rim laži, da ne mara niti slovanski narod slovenskih obredov, nego da vse hrepeni po latinščini. No, Italijani ne dosežejo ničesar. Papež Leon XIII. je preveč konservativen mož, da bi izpreminjal stare naredbe le na ljubo nekaterim fanatikom, sicer pa je tudi papež naklonjen staroslovanskemu bogoslužju.

Najnovejši mučenik dunajskih krščanskih socijalistov je uradnik „Deut. Volksblatt“, Vergani. Porotna sodba je izrekla, da je kot župan v Mühlborfu po neveril, oziroma v lastno korist zapravlil več tisočakov občinskega denarja. In vendar mu pišejo sedaj dr. Lueger, dr. Schlesinger, Gregorig in drugi, da ga spoštujejo slej kot prej, ter da izrek porote na nje kar nič ne upliva. Vergani dobiva od različnih volilcev, od župnikov, županov, dam in od „krščanskih“ delavcev pisma, v katerih ga proslavljajo kakor kakega zaslužnega jubilarja. Vergani je sicer odločil deželno in državno poslanstvo, a nedvomno je, da ga krščanski socijalisti, ti podrepaniki nižjeavstrijskih samostanov in župnišč, iz nova postavijo za kandidata. In bržda bo iz nova tudi izvoljen. Vergani je nov tipus krščanskih reformatorev socijalnih razmer. Mittermayer je dobil tovariša. Kmalu prinese kak antisemitski list sliko, na kateri se vije okoli Verganijeve glave trnjev venec „krščanskega mučeništva“.

Hrvatska opozicija v deželnem zboru brezobzirno razkriva sedanji sistem, označuje njega glavne nosilce ter karakterizuje deželnozborske ve-

LISTEK.

V pregnanstvu.

(Spisal Anton Čehov.)

(Konec.)

„Res je, hčerka je v resnici brhka“, sem mu odgovoril, sam pa sem si mislil: „Le čakaj, čakaj! Dekle je mlado, vročestrvno, hoče živeti; a kaj ima tukaj?“

In začela je od hrepenenja ginevati. Oslabela je, kar vedno je bolehalo, tako da je sedaj že z jedno nogo v grobu. Sušico ima. To je sibirski sreča! Bes jo plentaj! Ta vidimo kako žive ljudje v Sibiriji... Iskali so povsod zdravnikov, in kakor hitro je izvedel za kakega — če tudi dve — do tristo vrst oddaljenega doktorja ali šušmarja — hitro je poslal ponj. Strašno veliko denarja je zapravil na ta način. Po mojem mnenju bi bilo bolje, da bi ga bil zapil, saj itak nič ne pomaga. Umrla bode tako ali tako... Prav gotovo umrje, a tudi njega bode njena smrt uničila. Od prevelike boleti se bode obesil, ali pa uteče v Rusijo; saj to se včasih tudi zgodi. Ujeli ga bodo zopet ter ga sodili. Delati bode moral, vrhu tega ga bodo pa še z bičem nabijali...“

„Dobro, dobro“, je mrmral od mraza se tresoči Tatar.

„Kaj je dobro?“ je vprašal „modri“.

„Žena, hči... Naj ga silijo k delu, naj ga mori žaloet, videl je vendar ženo in hčer... Ti praviš, da ni nobena stvar potrebna. A nič — to je hudo! Žena je živela tri leta pri njem; to mu je Bog podaril. Nič je hudo. Tri leta! To je že nekaj vredno. Kako da tega ne umejete!“

Tresoč se in jecljaje je iskal z veliko težavo Tatar ruskih besed, katerih itak ni vedel mnogo, da bi uveril svojega tovariša, kako hudo je človeku, ako na tujem oboli, kako hudo, ako umrje ter ga zakopljejo v mrzlo ilovnato zemljo. Če bi ga mogla njegova žena le za jeden dan, le za jedno uro posetiti, rad bi poplačal to srečo z najhujšimi bolečinami. Boljše jedea dan sreče, kakor nič...

Tako je govoril Tatar ter hvalil iz nova lepoto in razumnost svoje soproge. Solze so mu zalile oči in zatrjeval je Semjona, da trpi po krivici. Njegova brata in strije sta kradla konje nekemu kmetu, katerega so skoro ubili. Občina pa je bila tako brezvestna, da je izgnala vse tri brate v Sibirijo, dočim je bogati strije ostal doma.

„Navadil se bodeš“, je dejal Semjon zategneno... Tatar je molčal ter zrl s svojimi objo-

kanimi očmi v ogenj. Njegov obraz je izražal dvom in strah, kakor da še vedno ne more razumeti, čemu je tu, v tej temi in mokroti, pri tujcih in ne v sibirski pokrajini. „Modri“ pa je stegnil svoje ude v bližini ognja ter začel polglasno prepevati.

„Kolika sreča za njo, da more pri očetu živeti“, je dejal za nekaj časa Tatar. „On jo ljubi, ima veselje z njo, to je res; a vendar z njim ni dobro črešanj jesti. On je strog, csoren starec. Mladim dekletom pa ne prija strogost; treba je z njimi nežno ravnati. Imeti morajo veselo družbo in drugih malenkostij, katere jih zabavajo.“

„Da, tako je“, je vzdihnil Semjon ter se s težavo dvignil. „Žganje je pošlo, čas je, da greva k počitku. Li ne? Jaz pojdem, prijatelj...“

Ko je ostal Tatar sam, je vrgel še nekaj dračja na ogenj ter legel. V plamen gledaje, je začel misliti na svojo rojstno vas in na svojo ženo. Da bi prišla le za jeden mesec, vsaj za jeden dan, potem naj bi zopet odpotovala, ako bi se jej izljubilo. Bolje jeden mesec, jeden dan, kakor nič. Če pa izpolni njegova žena svojo obljubo, ako pride, s čim jo bode pač živil? Kje bode stanovala? —

„Ako nedostaje hrane, kako je možno potem živeti?“ je vprašal glasno.

čine od l. 1883. Tolika javna nasilstva in tolike brutalnosti, kakoršne so se godile mej volitvami na Hrvatskem, so celo v Galiciji ali na Ogerskem nekaj nečuvenga. O volitvah v Bošnjacih je povedal dr. Derenčin, da so bili vsi ranjenci, tudi oni, ki so za ranami pomrli, ranjeni v lastnih in v tujih hišah, kamor so pred orožniki bežali. Orožniki so nasilcem zastav z bajoneti predirali roke ter streljali v hiše toli besno, da so zidovi upravitetovani. Neki orožnik je ustrelil kmeta Babogredaca, in ko je pritekla k možu žena, sunil jo je orožnik proč z besedami: „S poti, da ga pobijem!“ — ter je iz nje ustrelil na ležečega ranjenca. A še ni bilo dosti. Ustrelil je še v tretje na kmeta, ko je bil že mrtev ter ranil tudi njegovo ženo. V Bošnjacih je bilo ubitih 9 ljudi, a 50 jih je težko ranjenih, vlada pa se ni kar nič zmenila za ranjenke. In danes sili oblastvo v Bošnjacih ondote prebivalce, naj podpišejo izjavo, da so vseh nesreč sami krivi ter jim le v tem slučaju obljublja, da zapusti vojaštvo vas. Posl. Kutuzović je poročal, da so pustili ranjenke ležati toliko časa, da so se jim v ranah zaredili črvi. Šele potem so jih prepeljali v bolnico. Neko ženo so ustrelili, ko je pekla kruh, nekega voznika pa, ko je napajal konje. Posl. dr. Potočnjak, David Starčević in Kutuzović so navajali vladne grozovitosti, ki so naravnost neverjetne. In vender je pal predlog dr. Derenčina, naj se sestavi komisija, ki bo preiskovala posamezne slučaje.

Na Kreti je položaj čim dlje bolje grozilen. Poročevalci ne smejo odpošiljati nikakih političnih poročil, katerih generalnega guvernerja namestnik, Ismael B-y in krajni komandant, Amoretti ne podpišeta. V Kaneji je prebivalstvo radi vesti, da je turška mornarica odplula, in da pridejo na otok nove turške čete, silno vznemirjeno. Evropske boje ladije s svojimi torpedovkami ostro stražijo obali, in tuje čete so vsak hip pripravljene na boj s Turki. Italijani so po noči spravili že vso municijo in vso hrano v Halepo, in častniki imajo vso prtljago pripravljeno na odhod. V slučaju, da pridejo Turki, začno ladije mesto bombardovati. Vojaki pričakujejo vsak hip napada, zato jemlje baje celo v postelji puško seboj. Nekateri konzuli so že opozorili svoje podanike, naj bodo pripravljene na odhod. V Kandiji so poboji mej kristijani in Turki na dnevnem redu. Mohamedanci postajajo vsak dan predrznejši, in „Kölnar Ztg.“ piše, da je skrajni čas, da pošljejo vlasti vsaj še 60 000 vojakov na otok ali pa naj se izroči Kreta zopet Turčiji.

Celjska slavnost.

Povodom celjskih slavnosti došli so nadalje naslednji brzojavni pozdravi:

Radnice: Tko nadrži Slavjan za Slavjana, ta ču tudjina za gospodara. Duchem s Vami jsouce voláme tam bratři: V dnešni slavnosti tužte se! Živio! — Sokol Radnický.

Radovljica: Izpod sivega Triglava Vam kličemo: Čuvaj Celje matka Slava! Rodbina Finžgar, Hagon Turk, Rozman, Čk, Klein, Plehan, Florjanc. Radovljica: Štajerskim Slovincem na prelepem uspehu iz srca čestita: — Slovensko pevsko in bralno društvo „Triglav“.

Reka: Prisustvujemo duhom velikom slavlju neustrašive brade Slovenaca. Napred složnim radom, prosvjetom i slobodi. — „Jadrska Vila“.

Sedaj, ko dela noč in dan z vestom, dobi v štirindvajsetih urah deset kopek; seveda mu dačo popotniki napitnine, a njegovi drugovi si razlele vse mej seboj, on pa ne dobi ničesar; celó smejejo se mu.

Pomanjkanje, lakota, mraz... to je strašno. Sedaj, ko se človek ves trese ter ga vse boli, trebalo bi iti v hišo spat. A kaj, ker nedostaje gorke odeje, tako da je ondi še hujši mraz kakor na obzračju; tu mora sicer tudi nepokrit ležati, a tu je vsaj ogenj, pri katerem se lahko nekoliko ogreje.

Čez jeden teden, ko upade voda, sestavili bodo plav, in tedaj bodo — razen Semajona — vsi veslači nepotrebni. — Hoditi bo moral iz vasi v vas ter prosjačiti darov in dela. Njegova žena šteje šele sedemnajst let; lapa je, razvajena, boječa. Boda li morala hoditi z nezastritim obrazom okrog, da naprosi miloščine? Ne, ta misel je strašna...

Začelo se je daniti. Ladijo, vrbe v vodi in dviganje valov je bilo mogoče že natajko videti. Ako si se czil, videl si slovato strmino, spodaj pa majhno, s temnorjavo slamo krito kočo in nekaj višje, nad njo si videl hišice vasi... Tam so se že petelini oglašali...

Rogatec-Slatina: Žive! slovenska vzejnost! — Kat. politično društvo Slatina. Fröhlich.

Ruše: Pozdravljeni bratje slovanski, ki prišli ste proslavljati velik naroden praznik ter podirati gojile stebre sovražnikovega tabora. — Lesjak, Burcar, Lasbacher, Lichtenwallner, Šijanec, Stanel.

Sarajevo: Krepki: „Na zdar!“ iz daljnoga Sarajeva. — Anton Dragutin Farlau.

Savski marof: Kod povečanoga izleta v Savskom marofa mnogobrojno sabrani članovi hrvatskog trgovačkog društva „Merkur“, sječajući se narodnog slavlja jednokrvno braće Slovenaca, šalju Vam bratski pozdrav. Budimo složni i jedini. Budućnost je naša!

Senj: Bratskom cenjenom pozivu nemoguće se odazvati, povjeramo zastupanje članu Vasilavu Chudobi. Prisustvujući duhom svečanom činu, kličemo: „Živio bratski Celjski Sokol“ na diku v ponos Slavjanstva! — „Senjski Sokol“.

Senožeče: Srčni pozdrav iznad obal Jadranskoga morja. — Garzarolli, Novak.

Sisek: Obrtno radničko društvo „Sloga“ vruće moli svevišnjoga Boga, da danas posvećeni mili Vaš dom uzrodi o slogi među braćom svom!

Skardona: (Dalmacija.) Žaleć, što nas negoda sprječava bar odaslanstvom učestvovati Vašoj narodnoj slavnosti, okupljeni svi izletom kod glavasovitega slapa rijeke Krke, šaljamo miloj celjskoj braći najskrenije čestitke, najvrućije želje, da grdne olujine i nepogode očeljene junačke mišice uzdignu vitezka srca, kako se neustrašivo ići u susret pobjedi, snage i pravici. — Splitski hrvatski Sokol.

Slovenji Gradec: Vsem zbranim sokolskim društvom kličemo trikratni: „Živeli!“ — Slovenjegraški narodnjaki.

Solkani: Nam ob bistri Soči živećim današnji dan srce veselja poskakuje, jednako Vam, zato naša najsrčnejša voščila. Žveli! — Učiteljsko društvo Goriško.

Solkani: Bodisi Grman, bodisi Taljan, tlači nas zama, dokler v vzajemni zavednosti neomahljivo raste Slovan! Slava slaviteljem! — Solkanska čitalnica.

Solkani: Nas Solkance srčno veseli, kar se te dni v Celji slavi, kajti „Narodni dom“ pa blagoslovljena zastava je poročstvo, je nada, da sicer teptanemu, pa zavednemu Slovincu ne more izostati zmaga. Živili Slovani! — Županstvo Solkan.

Solkani: Bratje! Poleg tuje in veselja, veseli se z Vami danes „Primorski List“.

Spodnji Logatec: Največ uspeha želeč Vam kličemo: „Naprej zastave slave!“ Narodno žensstvo je z Vami! — Logaške Slovence.

Spodnji Logatec: Današnje dvojne velikanke slavnosti z Vami v duhu se radujući kličemo: „Bog živi vse Slovence pod streho hiše jedne!“ — Šihri Anton, Majdič, Pahor, Šega, Tolazzi, Turk.

Spodnji Logatec: Vivat, floreat, crescat „Celjski Sokol“. — Rodbina Ivan Abram, odvjetnik Truden.

Središče: Povodom dvojne, za probu slovenskega življa na Štajerskem velepomembne slavnosti, pošiljamo Vam, čislani rodoljubi, najiskreniji pozdrav, kateremu še dostavljamo željo, daj mili Bog skoraj dobo, da ne bo nas več tujčin teptal, ne tlačil kravo, naš rod bo tu gospodoval, naš jezik, naša pravo. Pod streho našo tujec naj bo gost, a ne gospod, mi tu smo gospodarji, in Bog in naši carji. — Zastop trga Središče.

Staritrgr pri Raketu: Žaleč obilo uspeha v težkem boju s sovražnikom, kličemo današnjim slaviteljem gromoviti: „Na zdar!“ Olga in Franjo Pečé, Olivčič, Slatnar.

Staritrgr pri Raketu: Slava slaviteljem, slava boriteljem za naša prava! Trdno stoj, „Narodni dom“, sovragu v bran! Pionosno razgrni čili Sokol svoje mogočne peruti čez ves narodni svet. Bog in narod! — Čitalnica Starotrška.

Sv. Mihael: K današnjemu dnevu: Gromoviti Slava! — Gostinčar, Rakovec.

St. Peter na Krasu: K velepomembnemu dnevu krepki: „Živeli!“ kličejo Pivčani. — Križaj, Medic, Sajovic, Stelč, Lavrenčič, Ulmar.

St. Peter na Krasu: Borilem za narodna prava ob bistri Savinji kličejo iz dna srca: „Navdušeno naprej!“ — Lavrenčič, Legat, Stelč.

St. Peter na Krasu: Slovani dajmo se združiti, za vero, dom, cesarja boriti. „Na zdar!“ Špiler, Členek, Požar.

Škedenj pri Trstu: Od Jadranskih obalij kliče gromoviti „Slava!“ svojima severnim rojakom — Pevsko društvo „Velešila“ v Škedenju pri Trstu.

Škedenj pri Trstu: „Celjskim Sokolom“ in bojevnikom za domovinsko stvar iskren pozdrav! — Gospodarsko društvo Škedenj Test.

Škedenj pri Trstu: Vrlji bratje zelene Štajerske ne vdajte se. — Mlada čitalnica Škedenj pri Trstu.

Škofja Loka: Veseleč se Vašega napredka kliče Vam krepki: Le naprej v tej smeri. — Bralno društvo v Železnikih.

Šoštanj: V duhu pri Vas, radujemo se z Vami. Pozdrav spoštovanim gostom in udeležencem. Čilemu „Celjskemu Sokolu“ kličemo: „La pogumno naprej!“ — Zadržani čitalniški udje.

Šoštanj: Veselimo se na blagoslovljenju Vaše hiše. Pozdrav čislanim gostom; krepki: „Na

zdar!“ neumorno delujočemu Sokolu. — V imenu šoštanjsko-družinskih rodoljubov: Dabršek, Presečnik, Čarovšek, Soln, Grebenšek, Novak Dvornik, Goričnik.

Šoštanj: „Narodni dom“ naj bo odslej vedno naše središče. Čuvaj Sokol to svetinjo nam vsem v kras, sovragu v pogubo. — Šoštanjske Slovenke.

Šoštanj: Žal, zaostali, zadržani občinski odborniki kličeje k imenitnemu, za vse Slovenstvo velepomembnemu prazniku srčen: „Na zdar!“

Tolmin: „Narodni dom“ bodi trden jez proti sovražnemu nasilstvu. Vtruj in čuvaj ga čili Sokol! Srčne pozdrave od bregov bistre Soče. — Svetoluci.

Tolmin: Vsem zbranim slaviteljem Sokola, prvobranitelja ob braniku domovine kliče: „Na zdar!“ Vedno naprej! — Čitalnica Tolminska.

Toplice pri Zagorji:

Razvijaj Sokol si zastavo,
Pogumno dvigni jo na mah,
Narodu v korist in slavo,
Sovražniku v trepet in strah.

Vdeležencem krepki: „Na zdar!“ — Službeno zadržani. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. avgusta.

— (Cesarjev rojstni dan) Kakor povsod v širni Avstriji, se je cesarjev rojstni dan danes tudi v Ljubljani slovesno praznoval. Ob desetih dopoldne je bila v stolni cerkvi slovesna maša, katere so se udeležili predstojniki civilnih in vojaških oblasti, zastopniki raznih korporacij in društev ter sploh mnogo odličnega občinstva. V bližini stolne cerkve bilo je postavljeno v Ljubljani navzoče vojaštvo, in sicer dva bramborska bataljona, jedna kompanija 17. in jedna 27. pešpolka in sanitetni oddelek. Glavne momente cerkvenega opravila nanašale so dežarže vojaštva in topovi na Gradu. Končno defiliralo je vojaštvo na Mastnem trgu. Na javnih poslopih razobešene so bile cesarske zastave.

— (Odličen gost.) V Ljubljani mudi se in ostane nekoliko dni dr. Evgenij Vjačeslavovič Pětuhov, redni profesor carskega vseučilišča v Jurjevu. Gospod Pětuhov, ki je jako simpatična oseba, odbral si je za nalogo, prepotovati vse slovanske dežele in s posebnim delom seznaniti potem rusko občinstvo z razmerami slovanskih narodov. Iz Ljubljane odpotuje v Trst, potem preko Reke in Dalmacije v Črnogoro in od tod v Srbijo in Bolgarijo.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) je z ozirom na to, da obljubljenih načrtov in proračunov za vežbališče ni pravočasno dobil, prisiljen odgoditi za soboto dne 21. t. m. sklicani občni zbor za jedenteden. Izredni občni zbor v. šil se bode torej dne 28. t. m. ob 8. uri zvečer v spodnji kavarni „Narodnega doma“. Dne 21. t. m. pa priredi klub mali jour-fixe. Na ta jour fixe se uljudno povabljaajo vsi člani „Ljubljanskega kolesarskega društva“ in sploh vsih drugih slovanskih kolesarskih društev. „Zaveza slovanskih kolesarjev“ misli namreč pri tej priliki razdeliti darila, katera so si prisvojeverli posamezni gospodje dirkači pri zadnji dirki. Začetek jourfixa točno ob 8. uri zvečer. Lokal: spodnja kavarna v „Nar. domu“. — Desetletnica hrvatskega kluba biciklistov „Sokol“, katera se vrši dne 4. in 5. sept. t. l., vdeleži se klub biciklistov „Ljubljana“ po deputaciji, katero vodi g. dr. Albin Kapus, klubov predsednik, v Zagreb. Vdeleženci, katerih bode gotovo veliko število, naj se javijo ali gosp. predsedniku ali pa g. redniku, Zmagoslavu Bohincu. Tudi naj vsak posameznik javi v Zagreb gosp. D. Kindersbergerju, je-li misli sodelovati pri slavnostnem sprevedu z lampijoni. Odhod deputacije javi se kasneje. Želelo bi se dalje, da sodelujejo pri mejnarodni dirki, katera se priredi tem povodom v Zagreb, nekateri znani dirkači slovanski. Prijave gg. dirkačev sprejemlje istotako g. D. Kindersberger, županijska ulica šte. 6. — Lampijoni se morejo oskrbeti v Zagrebu pri g. S. Glasarju, duga ulica šte. 12.

— (Malo več obzirnosti prosimo!) Piše se nam: Martinova cesta, ob kateri lične nove hiše kar vidno rastejo, je že od svojega nastanka pasterka mej vsemi ljubljanskimi ulicami. Tu nismo imeli dolgo nobene svetilke in človek je moral po noči slepo gaziti po gomilah blata ali pa po snegu. Tu nismo dobili dolgo časa vodovoda, in piti smo morali kalao vodo iz blatnih vodnjakov. Vse to je sedaj nekam boljše, dasi ne najboljše. Zlasti glede razsvetljave in snaženja ceste si želimo izboljšanja. Pritožiti pa se moramo proti brezobzirnosti nekaterih mestnih delavcev. Ti ljudje pridejo včasih tudi na Martinovo cesto brizgat prah, a to vrše toli vihravo in površno, da treba ugovarjati. Ti delavci se vedejo napram občinstvu jako nelepo. Ne zme-nijo se za nikogar, temveč brizgajo svojo pot brez

ozira, ali komu skvarijo vso obleko. Ko pa se človek tej brezobzirnosti protivi, so delavci še osorni. Dalje tudi nikakor ne gre, da se prevaža gnojnica v odprtih vozovih, ki se rabijo navadno za gramoz, sredi poludneva skozi to ulico. Smrad je grozen in toli ostuden, da beži in zapira vse vrata in okna. Smradu pa ni možno več ur spraviti iz sob. Opozarjamo na to ter prosimo, naj se odvaža smrdljiva gnojnica iz ljubljanskih stranišč v zaprtih vozovih in samo po noči. Fr. K.

— (Plahote pri prodajalnicah.) Piše se nam in prijavljamo, da se čuje tudi drugo mnenje: Naj-novejši ukrep ljubljanskega magistrata glede prodajalniških plahot določa, da se imajo iste odslej pritrjevati vsaj 230 cm nad tresetarjem; obstoječe pa gornji meri primerno preurediti, in to kar v 14 dneh. Ta naredba ni le huda, ampak tudi naravnost neizvršljiva, in je upati, da slavni magistrat ne bode zahteval tega, kar mogoče ni. Komaj deseti del vseh prodajalniških plahot ima podporne droge na šanirih, katerih trajna pritrditev je zavisa od pravokota cele prodajalniške fronte, ter ima montirano mašinerijo vedno obilen trud, da napravi svoje delo tako, da je tapetniku sploh mogoče napraviti rabljivo in potrebi primerno plahoto. Ogromna večina prodajalniških plahot napravljena je pa tako, da se podporne droge natikajo sproti, kadar se plahota rabi, in kdo bode v teh mnogostevilnih slučajih zatikal droge 230 cm visoko! Že itak je k temu potreba dveh oseb, a da bi mogle te dve osebe vsakokrat pristavljati lestev, je vendar preveč, ko je posebno pri trgovcih vsaka minuta draga, ne glede na ta nerodni posel. Odkupimo na visokost 230 cm, in vsak bode prepričan, da plahote potem sploh treba ni, ker ne more ustrezati svojemu namenu. Ljubljanski trgovci si svojih plahot pač ne napravljajo v svojo zabavo, ker so plahote za to predrage — navadna plahota z vso pripravo stane dvajset do štirideset, taka z mašino petdeset do osemdeset, tudi sto goldinarjev — ampak da jim solace blaga ne opali, kar napravi vedno jako občutno škodo. Poglejmo v Trst, Gradec, na Dunaj, kjer so hodniki od vseh stranih tako izdelani, da raz cest dotičnih prodajalnic niti videti ni, in dasi solnce todi ravno tako sije kot v Ljubljani, se vendar nihče nad tem ne spodtika, ker uvažuje eventualno škodo, ki bi jo napravil solnčni palež trgovskemu blagu. Da bi si ljubljanski gospodje ob plahotah razbijali cilindre, o tem naši klobučarji nič ne vedo. Popolnoma bi zadostovalo, da se mesto 230 cm predpiše le 200 cm, kajti če odštejemo največjo, vsem znano osebo našega mesta, ki pa ne nosi cilindra, je ni v Ljubljani osebe, ki bi bila 200 cm, to je 6 čevljev in 4 palce (!) visoka, makari če si povežemo tudi cilinder na glavo. Tudi strauske plahote varujejo trgovce le škode in v to potreba je od strani občinstva le malo tiste potrpežljivosti, kot jo ima ono v drugih mestih z dotičnimi magistrati vred v tako obilni meri. Je dino umestna pa je prepoved, pritrjevati plahote z motvoz ali drugimi pripravami ob hodnik ali obcestje, kar res promet ovira; ovira prometa so pa jedino one plahote, ki imajo svoje podporne droge dostikrat veliko pod 200 cm od tal pritrjene, in za te h odstranitev naj slavni magistrat poskrbi, pa bo mirna Bosna. Toliko s praktičnega, jedino mogočega stališča. Če pa le pri meri 230 cm ostane, potem pa ljubljanskim trgovcem ne preostane drugega, kot da si na sadjarskem trgu izposodijo jedno „bolj veliko“ marelo in jo v solnce vtaknejo, kadar žge nad Ljubljano.

— (Za kolesarje.) Kolesar g. Matko Malovič je 16. t. m. dvakrat prevozil Peščenjak pred Višnjo goro, ko se je peljal v Zatičino in zopet nazaj, ne da bi kje v klancu stopil s kolesa. Kolikor je znano, ni tega še noben kolesar dosegel. Vozil se je s kolesom, katero je izdelal gosp. Josip Kolar v Ljubljani.

— (Celjska nemškutarska predrznost.) Prejeli smo naslednje pisanje: „V številki 180 „Slov. Naroda“ od 10. t. m. objavilo se je, da sem jaz in moja žena dne 8. t. m. pred mojo gostilno na mimo gredoče Sokole in njih dame psoval in pljuval — to ni res — ker me ta čas ni bilo pri dom. Sklicevaje se na § 19. tisk. post. prosim, da se v prihodnji številki to objavi. S spoštovanjem Mich. Wakonigg.“ — Dostavljamo, da smo dotično vest zabeležili na podlagi poročila, katero smo prejeli iz Celja od gospoda, ki je osebno videl, kaj se je godilo, in ki Wakonigga in njegovo ženo, katere hrabrih činov Wakonigg niti ne taji, dobro pozna. Wakonigg nam je poslal popravek, ker se je ustrašil posledic svojega postopanja pri celjski slavnosti. Kot zastopnik puntigamske pivovarne je mož doslej pri Slovencih že lepe goldinarčke zaslužil, v zvezi tem pa pri celjski slavnosti svojim stalnim odjemalcem iz Zagorja in iz Litije, ki v „Narodnem domu“, pri Lemežu in pri Straussu niso dobili prostora, ni hotel dati jedi in pijače. Ne dovolj, da so bili poginani iz Wakoniggove gostilne, še psovani so bili z „Windische Hunde“ itd. Vrli Zagorčani in Litijčani so sklenili, da ne bodo pri Wakoniggu več piva jemali, nego pri trvdki Kuvec. Naj bi i

drugi tako ravnali; a ni dovolj, da se bojkotira Wakonigg, treba tudi skrbeti, da tisti denar ne pojde v nemški žep, ampak v slovenski.

— (Goriške novice.) Goriško okrožno sodišče je te dni obsodilo Jakoba Komela iz Sijkana radi budodelstva izsilovanja na dva meseca težke ječe. Komel je storil budodelstvo izsilovanja s tem, da je silil nekega izvoščeka klicati „Živio“. Tudi pri tej obravnavi se je pokazalo, da se pri goriškem sodišču delajo s slovenskimi strankami laški zapisniki. — „Primorec“ poroča, da so pri goriškem okrožnem in okrajnem sodišču še vedno vsi pečati laški, kakor da bi polnili justično vrečo s kolkovinami, vknjižninami in drugimi pristojbinami samo Lah. — Pristojbinski urad v Trstu je doslej rabil slovenske tiskovine. Sedaj, za vladanja grofa Badenija, pa je začel na Goriško pošiljati nemške plačilne naloge. Povsod „napredek“!

— (Narodne žrtve v Istri.) Pred ces. kr. okrožnim sodiščem v Rovinju se je 12. t. m. nadaljevala razprava proti g. Kušarju in sodrugom radi puljskih demonstracij 18. marca t. l. Po tridnevni razpravi se je proglasila razsodba, vsled katere so bili spoznani krivimi, da so metali kamenje proti oblastnim zastopnikom, ti-le gospodje: Ivan Kušar (bivši urednik „Il Rinnovamento“) na 10, pravnik Fattori na 11, Karol Gailhofer na 9, Anton Mezulič na 9, Luka Rosanda na 7, Martin Rosanda na 8, Aleksander Kačušer na 7, Blaž Kaič na 9, Josip Blašković na 11, Josip Schiavona na 8, Vinko Zubanič na 7 mesecev in Jakob Lizul na 14 dni zapora. Vseh drugih obtožb so bili oproščeni. Zatoženca sta branila dr. Wolf iz Zadra in dr. Trumbić iz Splita. Prvi je govoril tri ure italijanski, drugi jedno uro hrvatski. Govor prvega je zelo osupnil Italijane. Gosp. Kušar je bil 5 mesecev v preiskovalnem zaporu in je bil obdolžen še drugih zločinov, kateri so se bili porodili v glavi privržencev sedanjega položaja. Ali bo kmalu konec...?!

— (Primadona gdč. Mařenka Ševčikova) nastopila je v soboto na praškem narodnem gledališču in sicer kot Margareta v operi „Faust“. Dosegla je jako lep uspeh. „Narodni Listi“ in „Politika“ jo toplo hvalita in jej prorokujeta lepo umetniško prihodnost.

* (V smrt) Na Reki je skočila 27letna žena poslovođe Erbestija s svojim otrokom s četrtega nadstropja na tlakovano dvorišče. Oba sta se ubila. Vzrok samomora je — stavistična blaznost. Njen oče in njena sestra sta tudi zblaznela in se tudi usmrtila. Samomorsko manijo imajo torej ti ljudje v krvi.

* (Bogata samomorilka.) Predčerašnjim je dobila dunajska policija nefrankovano pismo, v katerem je bilo potrdilo o deponiranju svote 41.815 goldinarjev in prepis oporoke s podpisom Adela Melher. Izkazalo se je, da je Adela Melher skočila v Dunav, v katerem je utonila. Svoje premoženje je zapustila dunajski občini. Adela Melher je bila znana skopubinja, in vsled tega se sudi, da je v blaznosti izvršila samomor.

* (Kdo je izumil dežnik?) Dežnik, to koristno stvar, so izumili v Kini. V Evropi niso poznali dežnika do sredine minulega veka. Prvi ga je prinesel v Evropo angleški potnik John Hanway. Prinesel ga je v London, kjer pa so se ljudje toli norčevali iz njega, da je mogel z dežnikom le pod zaščito policije na ulico. Ljudje so ga zmerjali z norcem ter so mu zvižgali. Jako so se upirali dežniku v Parizu in tudi v drugih mestih. In vendar je zaničevani dežnik premagal vse predsodke in danes ga ima že vsak bribovski kmet.

* (Uredba plače delavcev.) Mestni svet v Antverpnu na Nizozemskem je vzprejel določbo, s katero se mestnim delavcem določuje najmanjša ali minimalna plača. Po tej določbi dobivajo: mehaniki, kotlarji po 40 centimov, t. j. skoro 20 kr. avstr. velj. na 1 uro; kamnoseki, mizarji, zidarji, tesarji po 35 cent.; navadni delavci po 27 cent., vajenci po 12 centimov. Za nočno in nedeljsko delo se plača jedna tretjina določene plače več. Nočni čas se šteje od 9. ure zvečer do 4. ure zjutraj.

* (Žensko delo na Nemškem.) Ženski spol se vedno bolj odtnjuje svojemu pravemu namenu. Kruto gospodstvo kapitalizma ga ne sili samo k lahkeemu delu, marveč tudi težkemu delu se mora privaditi, ako hoče zmagovati v boju za obstanek. Tako delajo že ženske pri kovinskem obrtu na Nemškem. Leta 1895. je bilo pri tem obrtu izmej 873.180 delavcev 38.743 žen in deklet. S pločarskim delo se je pečalo 4673 žensk. Pri izdelovanju svetilk in dratnine je skoro jedna četrtina vseh delavcev žensk. Celó z navadnim kovaškim delom se preživi 374 žensk.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gdč. Olga Gasperin, učiteljica v Starem trgu pri Raketu, 15 kron 30 vin., nabrane ob prihodu članov slov. bicikl. kluba „Ljubljana“ v veseli družbi pri g. Francu Pečetu. — Gg. Franc Lotrič in Matej

Zupan v Podartu 5 kron 14 vin., v dobri zabavi v semaju v gostilni pri gospej M. Šelškovi v Ljubnem na Gorenjskem kot darilo za „krofo“, kličoč: „Na zdar!“ — Skupaj 20 kron 44 vin. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: G. Valentin Košmerlj na Vrhniki 2 kroni 22, darovala vesela družba pri Dolencu na Vrhniki. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za učiteljski konvikt v Ljubljani: Gosp. A. Pirc v Borovnici 5 kron, katere je podaril „Neimenovan pogrebec“ o priliki pogreba gospoda Lovro Verbiča. Svoto smo izročili blagajniku učiteljskega društva g. J. Dimnika, ki s tem potrjuje hvaležno nje sprejem.

Brzjavke.

Dunaj 18. avgusta. Jutri se zberó v Pragi zastopniki čeških strank, da izvolijo šest odposlancev za pravne konference, katere se bodo v kratkem vršile.

Praga 18. avgusta. Na nemški strankarski shod v Žatci pride mnogo politikov in družega občinstva iz Nemčije, kjer se močno agituje za številan obisk shoda.

Bolcan 18. avgusta. Blizu postaje Blumau se je udril usad in deloma zasul železniško progo, vsled česar je brzovlak skočil s tira. Stroj in trije vagoni so bili razbiti, dve osebi sta bili težko ranjeni, mnogo pa je lahko ranjenih.

Rim 18. avgusta. Oficijozno se razglša, da poročila o papeževi bolezni niso osnovana.

Pariz 18. avgusta. Ob viharjih akklamacijah odpotoval je predsednik republike, da vrne ruskemu carju v Petrogradu lanski poset. Deset minut po odhodu predsednikovem razpočila je blizu kolodvora dinamitna bomba. Detonacija je bila velika in povzročila mnogo strahu, škode pa nobene.

Kaneja 18. avgusta. Evropski admirali so odbili zahtevo, naj se sestavijo provizorna sodišča, da sodijo v slučajih kaljenja miru, in so sklenili, ustanoviti posebno vojno sodišče, kateremu sklepu pa ugovarja turški guverner.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) III. Zbornični svetnik Jos. Lenarčič poroča o načrtu zakona glede davčnega zneska, potrebnega za svojstvo polnopravnega trgovca. C. kr. trgovsko ministerstvo je z naslednjim ukazom povabilo zbornico, da o načrtu poroča: Dne 1. januarja 1898 pride nova davčna reforma v moč. Vsled tega pa, ker je bil davčni znesek, ki je odločilen pri navedbi določb trgovskega zakonika o trdnostih itd. v § 7. uvodnega zakona k trgovskemu zakoniku določen le z ozirom na davčni ordinarij (brez tako imenovane izvanredne doklade) dočim v prihodnje odpade razločevanje davčnega ordinarija in izvanredne doklade, in se ima mesto teh dveh zneskov določiti le jeden sam znesek, nastala je potreba, da se premeni navedeno mesto v zakonu. Pri tej priliki nameravata udeležena ministerstva sprožiti tudi druga premenitve § 7. kakor tudi § 9. citiranega zakona, katere je razvideti iz priloženega načrta. Krog trgovcev, podvrženih določbam trgovskega zakonika o trdnostih, trgovskih knjigah itd., bi se omejil tudi v prihodnje po krajevnih razredih. Ne da se namreč utajiti, da bi morebiti na odstranitev krajevnih razredov, oziroma izjednačenje vseh krajev z ozirom na najmanjši davčni znesek, ki je odločilen za dolžnost, trdiko protokolirati, bila dejanstvena nejednakomernost. Najmanjši davčni stavek, ki v manjših krajih obsega le obrtnike, spadajoče v višji obratni nivo, obsega namreč v večjih, obljubljenih krajih obrtnike nižje vrste, ki bi se tako z ozirom na njihovo osebno kvalifikacijo, kakor vzpričo očividne intencije trgovskega zakonika (primerjaj člen 10) ne smeli podvreči določbam, ki se tičejo polnopravnih trgovcev. Krajevni razredi so v načrtu po prebivalškem številu po 10.000 in 100.000 prebivalcev in po davčnih stavih po 25 gl., 40 gl. in 60 gl. drug od drugega ločeni; ti davčni stavki so v občs primerni dosedanjemu cenzu. Določbo § 9. uvodnega zakona je tudi na slučaj uvrstitve kakega kraja v višji krajevni razred vsled pomnožitve prebivalstva raztegniti in v členu II. ukreniti primerno prehodno določbo. Ob važnosti, katero ima nameravana zakonska premena za komercijalne in obrtne interese, zdi se trgovskemu ministerstvu primerno, da zasliši o tem trgovske in obrtniške zbornice prej, nego predloži zakonski načrt državnemu zboru. (Dalje prih.)

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Poslano.)*

Odgovor na „Poslano“ g. Ivana Drašlerja v Kostanjevici.

Kolesarji, še jedenkrat pozor!

Čudom se je moral čuditi vsak kolesar, bravši o „Styria“ kolesih tako slabo kritiko. Na stotine kolesarjev teh koles ne more prebrati, le g. Drašlerju se je zdelo vredno, jih javno grajati. G. Drašler je kolesar novinec, podvržen še vsem onim slabostim kolesarjenja, ki ga spravljajo v pogosto neljubo dotiko s konfini, jarki itd., svojo nerodnost pa hoče sedaj zagovarjati s tem, češ, kolo je slabo.

Naj pridem k stvari! G. Drašler je res kupil od mene kolo in sicer najceneje vrste, kar jih izdeluje tovarna Puchova (Styria IV.) Voziti pa takrat še ni znal, vsled česar sem ga malo skeptično pogledal, ko je dejal: „Prosim da bi se smel vaditi na Vašem vezbalšču, kajti hočem se še danes peljati s kolesom domov“. In res se je g. Drašler, kolesa za silo pričen, peljal še tisto popoludne z novim kolesom dolgo pot v Kostanjevico. Kaj se je takrat z njim in s kolesom godilo na cesti, tega nam zgodovina natanko ne pove, vsak kolesar pa, ki ve, kakšna je navadno prva vožnja, si bo prav lahko tolmačil, kako je bilo mogoče, da je g. Drašler potel kolo. Pretirana je njegova trditve, da so na vsakih 10–20 km pokale kroglice ter se lomili vijaki. Bolj umljivo za kolesarje bi bilo, ko bi g. Drašler dejal, da so pokale kroglice in vijaki v njegovi glavi, kajti človek zdravih možgan ne bo tako abotao trdil, da se kroglice in vijaki kar tako tje v en dan lomijo. Da je odletaval lak, to se verjame lažje, kajpada, vselej, kadar je odletel on, odletelo je tudi nekaj laka.

Sicer pa, g. Drašler, kolesa niste res tako razdejali, kakor se s tem javno ponašate. Neki gospod, kateremu ste kolo v takem stanu, kakor je, za poskušnjo posodili, pravil mi je, da se je z njim peljal v Kraj iz nazaj, da je to še izvrstno kolo, da prav rado teče, tisto pa, kar je pokvarjenega, se da v prav kratkem času popraviti.

G. Drašler, v prihodnje pa se praskajte le tam, kjer Vas srbí! Če se bodele praskali tam, kjer Vam bodo drugi kazali, Vam to ne bo hasnilo. (1226—1)

Fran Čuden

urar in glavni založnik „Styria“ koles.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težketam prebavljenja in vsem nasledkom mnoge sedenja in naporenega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepatat, znanovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (97—11)

Izborno deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase okrepuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (90—32)

lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1 zraven mesarskega mostu.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
17.	9. zvečer	738.2	20.0	sl. sever	del. obl.	
18.	7. jutraj	737.8	16.2	sl. jvzh.	megla	14.2
	2. popol.	736.2	26.4	sl. jvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 20.3°, za 1.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 18. avgusta 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	35	
Avstrijska zlata renta	123	90	
Avstrijska kronska renta 4%	101	65	
Ogerska zlata renta 4%	122	60	
Ogerska kronska renta 4%	100	10	
Avstro-ogerske bančne delnice	955	10	
Kreditne delnice	566	25	
London vista	119	80	
Nemški dr. bankovci za 100 mark	53	72 1/2	
20 mark	11	75	
36 frankov	9	62 1/2	
Italijanski bankovci	45	25	
Q. kr. cekini	5	64	

Dne 17. avgusta 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159	gld. 25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	75	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	75	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	60	
Kreditne srečke po 100 gld.	202	—	
Ljubljanske srečke	22	25	
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	—	
Akcijske anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	—	
Tramway-drašt. volj. 170 gld. a. v.	456	—	
Papirnati rubelj	—	27 1/4	

Zahvala.

Povodom smrti arhitekta, gospoda

Miroslava Bartak-a

se je javljalo splošno sočutje na tako prirčen, tolažljiv način, da smo dolžni, izreči svojo najpri-srčnejšo zahvalo vsem častitim korporacijam, pri-jateljem in znancom.

Imenom stavbinskega občja mestne topničarske vojašnice in ravnateljstva stavbinske družbe „Union“:

ing. Jul. Nevole.

(1225)

Rabljeni pletilni stroji

dobro ohranjeni, so po nizki ceni na prodaj.

(1223-1) Marija Simeoni, Corso 35, Trst.

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov v vseh barvah

(98—61)

priporoča

Karol Recknagel.

Trgovski učenec

vzprejme se v trgovino z mešanim blgom **Friderika Homann-a v Radovljici.** (1203—2)

Jednonadstropna hiša

s 4 stanovanji, 8% čistega dohodka, se po cent proda. — Vpraša naj se pri **Adolfu Hauptmannu, Sv. Petra cesta št. 41.** (1113—8)

Izurjena prodajalka

z dobrimi spričevali, se vzprejme takoj v službo v prodajalnici špecerijskega blaga.

Kje? pove iz prijaznosti upravisstvo „Slov. Naroda“. (1209—5)

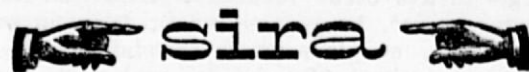
Učenec

vzprejme se takoj v trgovino s špecerijskim blgom. (1202—2)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Prva „Mlekarnica“ v Bovcu

ima na razpolago več kvintalov prav dobrega

po švicarskem načinu. (1215—1)

Cene kvintalu v Bovcu proti gotovemu plačilu:

- I. medel 28 gld. Čuč,
- II. polmasten 48 „ Polementalec,
- III. celomasten 58 „ Ementalec.

Svojo zalogo raznovrstnih, kritih in nekritih

VOZ,
landauerji, brek
(vis-à-vis sedeži)

priporoča slavnemu občinstvu

Ivan Demšar

(naslednik Fr. Šiške) (1218—1)

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6.

Vrt se odda v zakup.

Za čas od dné 25. januarja 1898 naprej se odda v zakup vrt, kateri se nahaja v varni legi in skoraj sredi mesta pri hiši v Ljubljani, Gradišče št. 16.

Vrt je prostoran, ima površine za šest vrst gredic, dalje dva zidana, s steklom krita gredičnjaka, zidan cve-tličnjak in pa zidan rastlinjak, katera oba mejita na v sredi med njima se nahajajoče stanovanje za vrtnarja, obstoječe iz pritlične sobe in kuhinje, iz pristrešne sobe in pa iz podzemeljske kleti, namenjene za shrambo.

V slednji se nahajata dva ognjišča za cve-tličnjak oziroma za rastlinjak. V rečenem vrtu se izvršuje vže dolgo vrsto let umetno in trgovinsko vrtnarstvo.

Zakupne ponudbe izročajo se naj lastniku **Dr. Franu Munda, odvetniku v Ljubljani.** (1183—3)

Cirkus Henry

na trivogelnem travniku poleg Lattermannovega drevoreda.

Danes v sredo dné 18. avgusta 1897

povodom rojstvenega dne Nj. Vel. cesarja Franca Jožefa I.

velika gala-predstava

v višji jahalni umetnosti, dresuri konj, gimnastiki, baletu in pantomimi s skrbno izbranim vzporedom.

Cene prostorov: Zaprt sedež s številko v I. in II. vrsti 1 gld.; I. prostor, III. in IV. vrsta, 70 kr.; II. prostor, V. in VI. vrsta, 50 kr.; stojšče 25 kr. — Otroci pod 10 leti na sedežih s številkami 60 kr., I. prostor 40 kr., II. prostor 30 kr., stojšča 15 kr.

Ob nedeljah in praznikih dve predstavi ob 4. uri popol. in ob 8. uri zvečer.

Z velespoštovanjem
(1222) **Henry, ravnatelj.**

Odbor „Glasbene Matice“ v Ljubljani izročil je z današnjim dnem vso svojo

zalogo muzikalij

tukajšnjemu trgovcu s papirjem, gosp.

Jos. Petriču

ter prosi, slavno občinstvo blagovoli naj svojo naročbo na muzikalije na g. **Jos. Petriča** obračati, kateri se bode potrdil vse naročbe natančno in brzo izvršiti. (1224—1)

Ozira se na naznanilo odbora „Glasbene Matice“, prosim, slav. občinstvo blagovoli naj svojo

naročbo na muzikalije

name obračati, za kar že naprej zagotavljam vedno točno in skrbno postrežbo.

V Ljubljani, 18. avgusta 1897.

Jos. Petrič

trgovina s papirjem itd.

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Gostilna (Hotel)

v „Národnem domu“ v Celji

se odda od 1. septembra 1897

pod jako ugodnimi pogoji v najem.

Pismene ponudbe naj se blagovolijo vsaj do 25. avgusta 1897 poslati na vodstvo „Národnega doma“ v Celji. (1211—3)

Na novo otvoren! V sredini mesta! Na novo otvoren!

Zvezdni drevored.

Restavracija Fantini.

Gradišče šte. 2.

Nova z vso udobnostjo opravljena restavracija.

Toči se izvrstno

Reininghausovo in Budejeviško pivo.

Najboljša vina. Izborna kuhinja.

Pozorna postrežba. Meščanske cene.

Preko ulice znižane cene.

K obisku najuljudneje vabi

z velespoštovanjem

L. Fantini.

(1200—2)

